

20 mei 2018 Pinksteren

WAT VALT ER VANDAAG TE VIERN?

Bijbellezingen:

Jesaja 44,1-5 en Handelingen 2, 1-4 en 37-42

Wat vieren wij met Pinksteren? Nu, de *Heilige Geest is gekomen*. De belofte van God aan Zijn volk is vervuld... de belofte dat de Geest van God zal zichtbaar en tastbaar aanwezig zal zijn onder Zijn volk..., zal werkzaam zijn..., Zoals de profeten lang geleden al hadden verkondigd, Jesaja, Joël, Zacharia, Ezechiël en Jeremia: Gods beloften zullen worden vervuld aan Zijn volk. De lang verwachte komst van de Geest zal werkelijkheid worden... God zal Zijn Geest uitgieten, zo zegt Jesaja, *op het volk Israël*. ... Jesaja 44:3: *'Want Ik zal water gieten op het dorstige... en stromen op het droge... Ik zal Mijn Geest op uw nageslacht gieten... en Mijn zegen op uw nakomelingen...'* Het volk Israel zal dus de Heilige Geest ontvangen.

Nou, dat was het ook, wat er in Jeruzalem op die Eerste Pinksterdag in ongeveer 33 na Christus gebeurde: het was Pinksteren, een oogstfeest voor de joden, een feest dat uitbundig werd gevierd in Jeruzalem. Joden uit alle landen waren in Jeruzalem gekomen, om zich er te vestigen of misschien wel alleen voor het Pinksterfeest. En al die joden, die inmiddels ook allemaal verschillende talen en dialecten spraken omdat zij zo wijdverspreid waren over de wereld van die tijd..., al die joden hoorden de discipelen van Jezus opeens allemaal in hun eigen taal spreken, de taal vanwaar ze vandaan waren gekomen. Gods Geest werd inderdaad over hen en hun kinderen, over heel het joodse volk uitgestort! Nu werden de woorden die de profeten gesproken hadden werkelijkheid. Gods langverwachte Geest was over het volk Israel uitgestort! En daarom begint Petrus ook zijn toespraak, zijn Pinksterpreek, door te zeggen: 'deze mensen zijn niet dronken... mijn collega's praten niet allemaal onverstanebare woorden als dronkenmannen..., nee, dit is wat de profeet Joël al heeft voorspeld: 'en het zal zijn in de laatste dagen zegt God, dat Ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees, en uw zonen en uw dochters zullen profeteren'. Petrus vertelt zijn volksgenoten dat nu de tijd is gekomen dat de profetieën over Israel werkelijkheid zijn geworden: God heeft Zijn Geest over Zijn uitverkoren volk uitgestort. En daarom zei Petrus ook tegen al die joden uit Jeruzalem en uit alle andere plaatsen waar ze ook maar vandaan waren gekomen: 'want voor u is de belofte en voor uw kinderen en voor allen die veraf zijn...'

We moeten het Pinkstergebeuren dus veel joodser lezen dan wij misschien gewend zijn. Het gaat niet in eerste instantie over 'de verjaardag van de kerk'..., maar over de beloften voor het volk Israël die toen op dat moment zijn uitgekomen.

Maar ja..., wat valt er vandaag dan te vieren hier in de kerk? Wat valt er vandaag te vieren als wij vieren dat 'de beloften van God aan het volk Israel zijn uitgekomen met het Pinksterfeest'? Het volk Israel is nog steeds in een (dreigende) oorlogssituatie. Heel weinig joden geloven in de Here Jezus (zo'n 15.000 op de totale bevolking). .. Moeten wij vandaag dan maar een heel bescheiden feestje houden misschien? Niet al te groot uitpakken?

Laten wij eerst eens naar de woorden kijken die Jesaja namens God mocht vertellen over de Geest van God Die zal komen. Ik denk dat als wij heel goed naar die bijzondere woorden van Jesaja luisteren, dat er dan vandaag toch juist *heel veel* te vieren valt.

Moet u zich even voorstellen op wat voor moment Jesaja deze woorden uitspreekt: Een groot gedeelte van het joodse volk zit op dat moment gevangen in Babel. Ze zaten niet in gevangenis, maar leefden zo ongeveer als asielzoekers in en rond Babel. Alles hadden zij achter moeten laten. En hoe

was het gesteld met het land dat zij hadden moeten achterlaten, het land Israel? Het was verwoest. Geplunderd. Een aantal arme joodse mensen waren achtergebleven op de puinhopen. Ook Jeruzalem lag in puin. Jeruzalem en ook de tempel van Jeruzalem. Dat is Israel uit de tijd van Jesaja. Jesaja heeft het volk duidelijk gemaakt wat hier de oorzaak van was. Je zou dit tegen je eigen volksgenoten moeten zeggen..., Jesaja zei: 'jullie zijn zelf hier de oorzaak van geweest! Wij hebben God verlaten... en daarom heeft God ons verlaten! Voordat de tempel werd verwoest, had God al de deur van de tempel achter Zich dicht getrokken. Want die afgoden die jullie dienden... en dat hardnekkige onrecht in onze samenleving..., dat is de bron geweest van alle ellende van nu. ... Tot en met het laatste vers van hoofdstuk 43 klinken deze scherpe veroordelende woorden van God uit de mond van Jesaja: 'daarom zal Ik de leiders van het heiligdom ontheiligen..., Jakob prijsgeven aan de ban... en Israël aan beschimpingen'. God is helemaal klaar met Zijn volk...!

En dan volgt hoofdstuk 44, de Bijbellezing van vanmorgen...: *¹Maar nu, luister, Jakob, Mijn dienaar, ... Israël, die Ik verkozen heb! ²Zo zegt de HEERE, uw Maker...: Wees niet bevreesd, Mijn dienaar Jakob, ... Jesjurun, die Ik verkozen heb. ³Want Ik zal water gieten op het dorstige ... en stromen op het droge. Ik zal Mijn Geest op uw nageslacht gieten ... en Mijn zegen op uw nakomelingen.*

Wat is dat? God spreekt in deze crisis, te midden van al die gevolgen van hun zonden, Israel opeens aan als Zijn dienaar, als Zijn knecht... 'Mijn uitverkorene', zo noemt God Israel. Degene waar Ik speciaal Mijn oog op heb laten vallen. ... 'Wees niet bevreesd', zegt God. 'Wees niet bang'. Wees niet bang, Jesjurun, zo zegt God. Nu, die naam 'Jesjurun' blijft voor Bijbeluitleggers een raadsel, maar waarschijnlijk betekent het zoiets als 'oprechte'. Wees niet bang, oprechte knecht... Ik zal Mijn Geest op je nageslacht gieten'. Ik zal jou en je nakomelingen vervullen met Mijn Geest.

Wat een onverwachte wending! Op het dieptepunt van Israels geschiedenis..., op die zwarte bladzijden waar Israel zich diep voor moest schamen..., lezen wij opeens deze woorden van God. God Die zo boos was op Zijn volk..., maar toch een nieuw begin maakte. God Die helemaal niets aan Zijn weggelopen slaaf had, maar Israel nu Zijn uitverkoren knecht noemt. God Die Israel bemoedigt, troost... en de Trooster, de Heilige Geest, belooft. Er was geen enkele reden waarom God deze nieuwe stap met Zijn volk zou maken. Zij hadden het er in ieder geval totaal niet naar gemaakt. En er was ook totaal niet de verwachting dat God deze nieuwe stap zou zetten. In het laatste vers van het vorige hoofdstuk was het nog een en al oordeel en straf. En opeens... vanuit het niets... een nieuw begin... Gods nieuwe begin... Een herschepping... Nieuw leven voor het gebroken volk, dat met God had gebroken. Nieuw leven, vervuld van de Geest van God.

Wat valt er vandaag te vieren? ... *Wij vieren vandaag dat God op totaal onverwachte momenten... en in totaal onverwachte situaties nieuw leven scheidt... een nieuw bestaan geeft... levensveranderend werk doet...door Zijn Geest.*

God heeft Zijn Geest gezonden. Naar een volk dat er nog helemaal niet klaar voor was. Dat er ook helemaal niets mee kon misschien. Een volk waar – in Gods ogen – heel erg weinig van te verwachten viel. Luister maar hoe Jesaja de komst van de Geest aankondigt: 'Ik zal water gieten op het dorstige... en stromen op het droge... Ik zal Mijn Geest op uw nakomelingen gieten'. Een heel treffend beeld dat Jesaja voor Israel moest gebruiken: een droog en dorstig land. Zo'n braakliggend stuk land, dat in de zon ligt uit te drogen..., allemaal scheuren in de hard geworden grond..., er groeit helemaal niets... doods... Zo was Israel op dat moment. Ze zongen niet met opgeheven handen: 'als een hert dat verlangt naar water, zo verlangt mijn ziel naar U' Nee, Gods Geest werd uitgestort op een dor stuk grond dat geen regen meer verwachtte. Het water dat God uitgoot, was een

onverwachte plensbui... maar het stroomde uit de hemel... en maakte alles anders...

Deze God van Israel werkt nog steeds op deze manier: volledig autonoom, ondanks ons mensen, ja zelfs tegen ons menselijk denken en willen in. *God* zet de eerste stap tot verandering. *Hij* roept mensen. *God* roept mensen om Zijn uitverkoren knecht te zijn, Zijn oogappel..., terwijl die mensen misschien alles verbruid hebben. God zet mensen stil. Hij verandert. En Hij vernieuwt. Door Zijn Geest. Van Israel viel op dat moment niet veel te verwachten. Maar Israel hoefde het ook niet van zichzelf te verwachten. Het was *God* Die een nieuw begin maakte. *God* Die een nieuwe stap in hun leven zette. *God* Die in Zijn trouw en Zijn liefde Zijn volk niet had opgegeven maar juist door Zijn Geest Zijn volk van een dorre aarde tot een prachtig stukje schepping herschiep.

En zo wil God ook in uw en jouw leven werken. God wil door Zijn Geest ook uw en jouw leven van binnenuit nieuw maken. Ik weet niet of je er naar verlangt. Of je er behoefte aan hebt op dit moment. Of je het ziet zitten. Of je het kan geloven of niet. Maar God wil met Zijn Geest ook uw en jouw leven veranderen, vervullen.

Hoe je dat voor je moet zien? Nu, de Heilige Geest, het water dat leven brengt aan een dorre aarde is geen wonderdrankje waardoor de meest onmogelijke dromen opeens allemaal werkelijkheid worden in je leven. De Geest van God kan inderdaad het onmogelijke mogelijk maken, maar God heeft niet Zijn Geest gestuurd om al onze dromen en wensen in vervulling te brengen. Voor zo'n geest moet je bij het sprookje van Alladin zijn, niet bij de Bijbel. De Geest van God brengt in je leven niet allemaal geluk en bijzondere dingen..., Hij verandert niet zomaar al je omstandigheden..., *Hij verandert allereerst jezelf.* God heeft Zijn Geest gezonden om ons helemaal vol van God te maken. Vol van liefde, van ontzag, van eerbied, van dankbaarheid voor God. God heeft Zijn Geest gezonden om ons zo te veranderen, nieuw te maken, zoals Hij ons leven oorspronkelijk heeft bedoeld: een leven in vertrouwen op God. Een leven in de kracht van God, ondanks al onze zwakheden. Een leven in diepe afhankelijkheid met God. Een leven dat vreugde en rust kent in God. ... God heeft Zijn Geest gezonden om ons van binnenuit nieuw te maken, licht te maken, vol van Gods licht dat uitstraalt naar de mensen om ons heen. Gods Geest vernieuwt levens, vernieuwt mensen, vernieuwt relaties tussen mensen. Zodat wij zullen gaan leven met elkaar, zoals God het altijd al had bedoeld: met elkaar, met mensen van allemaal talen en culturen, samen één. Samen het brood breken en de gebeden doen. Een leven, waarin wij elkaar verdragen, elkaar verder dragen, elkaar opdragen aan God. Een leven waarin niet mijn ik centraal staat, maar waarin ik los ben gekomen van mijzelf... en opensta voor de ander... Gods Geest verandert ons zoals die tulpen van het kinderveerbeeldje: tulpen die geen water hebben, hangen met hun bloem omlaag. Alles zit er wel op en aan, eigenlijk zijn het wel mooie bloemen..., maar ze zijn zo anders geworden dan ze waren bedoeld. Maar die tulpen die water hebben ontvangen, die zijn met hun kelk gericht naar boven..., die vangen het licht van boven op..., en die zijn tot zegen: zij maken mensen blij, zij zijn tot zegen voor de rest van de schepping. Dat is het werk van Gods Geest. De Geest van God is als het water dat dorre aarde tot leven brengt. Als water dat verlepte tulpen weer doet opbloeien.

De Geest brengt dorre aarde tot leven... *Wat zijn stukjes dorre aarde in jouw leven..., in uw bestaan..., waar je Gods levende water hard nodig hebt? Waar zou de Geest vandaag in uw leven verandering, vernieuwing moeten brengen?*

Ik noem een aantal dingen waar je aan kunt denken: Staat Jezus al centraal in uw leven? Is Hij al de Verzoener van je schuld, de Redder van je leven, je Voorbeeld en Vriend, je Koning en HEER? Steeds weer zie je in het Nieuwe Testament hoe door het werk van de Heilige Geest de ogen van mensen opengaan voor Wie Jezus werkelijk is..., hoe zij vervolgens niet zonder Jezus verder kunnen en

verder willen. En dat is het allerbelangrijkste voor je leven! Heeft de Heilige Geest u al op deze manier aan Jezus verbonden?

Wat zijn dorre stukjes aarde in mijn leven waar de Geest over uitgesproken zou moeten worden? Misschien is het wel mijn levensstijl. Hoe ik omga met andere mensen? Hoe ik over andere mensen denk? Wat ik over andere mensen zeg? ... Of zou ik de Geest van God misschien nodig hebben om een brokstuk van mijn verleden op te ruimen, omdat ik mij daar steeds weer aan stoot? ... Of zou de Geest van God mij misschien moeten helpen om over mijn wrok heen te stappen, om niet steeds weer uit te komen bij mijn boosheid op iemand, of mijn haten van iemand? ... Of zou de Geest mij moeten helpen om mij meer in de gemeente te bewegen, mij te geven, mij thuis te voelen en voor een ander een thuis te zijn? ... Of zou de Geest in mij het verlangen moeten wekken om God beter te leren kennen, meer over Hem te leren, te lezen... in plaats van mijn eigen verhaal van God te maken? ... Of dat ik meer zichtbaar christen zal zijn, dat mensen iets van mij zouden horen of aan mij zouden kunnen zien van de liefde van God? ... Of dat ik elke dag God begin met danken, in plaats van tegen de dag op te zien? ... Welke stukje dorre aarde in jouw leven heeft de heilzame regen van Gods Geest nodig?

Staat u open voor het werk van Gods Geest in uw leven? Geloven wij als gemeente dat God met Zijn Geest zo levensveranderend en levensvernieuwend werk doet? Dat Hij echt sterker is dan ons karakter..., machtiger dan onze omstandigheden...? Van het volk Israel viel op dat moment niets te verwachten, zo heb ik al een aantal keren gezegd. Van haar omstandigheden niet. Van haar motivatie en inspanningen niet. Het was de Geest Die hen veranderde. God voltrok Zijn eigen plan dwars tegen alle gedachten en verwachtingen en onmogelijkheden van het volk Israel in. Hoe zou de Geest in uw en jouw leven willen mogen werken? Door (zie: Galaten 5,22) misschien meer liefde in je hart te geven? Of blijdschap? Vrede? Of geduld? Vriendelijkheid of goedheid? Meer geloof? Of zachtmoedigheid? Of zelfbeheersing? Of... vul maar in. Hoe zou jij als bloem nog meer kunnen bloeien, open kunnen bloeien tot eer van God?

De woorden van Jesaja zijn werkelijkheid geworden met het Eerste Pinksterfeest. Dat vieren wij vandaag. Maar die woorden van Jesaja, die belofte van God is nog lang niet uitgeput. God is nog niet klaar met Zijn werk aan het volk Israel, Zijn Knecht. Er moet – als je het mij vraagt – nog een hoop gebeuren. Er zijn nog zoveel joden die hun Messias niet hebben herkend en erkend... God is nog niet klaar met Zijn volk. (Maar goed, de weg die Hij gaat is altijd al verrassend geweest en door grote diepten gegaan, zo zien wij bij Jesaja.) ... God is ook nog niet klaar met Zijn werk in de wereld. Wat is de aarde toch nog steeds dor op heel veel plaatsen, ondanks dat het geloof al de continenten al heeft bereikt! ... Maar God is ook nog niet klaar met Zijn werk in jouw leven. Misschien zet Hij wel vandaag een verrassend nieuwe stap in je leven. En misschien moet jij met de hulp van Gods Geest maar een nieuwe verrassende stap zetten. Vernieuwing. Verandering. Verdieping. Vertrouwen. Vreugde. Dan wordt het vandaag opnieuw Pinksterfeest..., *Echt Pinksterfeest.* Dan valt er heel wat te vieren!

Houd God maar aan Zijn beloften. Hij heeft Zijn Geest Zelf beloofd! En niet karig. Stromen van water voor een dorre aarde, aldus Jesaja. Laten wij God bidden om de vervulling van Zijn beloften:

*Stroom o Heilige Geest terneder
op het uitgedroogde land;
en de bloemen bloeien weder
haast verwelkt door zonnebrand.*

Heeft u vragen of een reactie: ds. E.G. (Eddy) de Kruijf // 010 210 89 71 // dekruijf@live.nl